

OPONENTSKÝ POSUDOK DIPLOMOVEJ PRÁCE

Akadémia výtvarných umení v Prahe

Študijný program: Výtvarné umenia

Ateliér: Figurálna socha a medaila

Akademický rok: 2025/2026

Autor práce: Vojtěch Hlaváček

Názov práce: *Through unsaturated soil*

Vedúci práce: doc. akad. soch. Vojtěch Míča

Oponent práce: Mgr. art. Jaroslav Kyša, ArtD.

Diplomovú prácu pred (v) ktorou práve stojíme/te Vojtěcha Hlaváčka s pre mňa osobne krajším v českom preklade "*Přes nenasycenou půdu*" otvára nanajvýš aktuálnu otázku pre súčasné absolventsvo sochárskeho ateliéru a to, kde leží rigidná hranica medzi voľným umením a jeho úžitkovou formou? Autor sa v teoretickej ani praktickej časti práce nesnaží tieto póly nasilu oddeľovať. Naopak, vo svojej priestorovej inštalácii demonštruje ich organické fluidné prelínanie, čo osobne považujem za konštruktívne gesto smerom k post-akademickej tvrdej realite.

Samotný názov práce, metaforicky odkazujúci na pohyb tekutín, presne vystihuje povahu autorovho hľadania pevného bodu uprostred neustáleho pohybu medzi týmito dvoma formami. Niekde sa mi javilo až akési ospravedlňovanie sa sebe samému (keďže písomná časť je napísaná vo forme rozhovoru medzi sebou samým) za to, že je niekde uprostred.

Samotná priestorová inštalácia v funguje na dvoch odlišných perцепčných rovinách. Z počiatočného fixného bodu sa divákovi odkrýva ucelený scénografický obraz – fragment hybridnej post-industriálnej krajiny. Tento moment jasne prezrádza autorovo pôvodné zázemie v scénografii, kde je kľúčová práca s celkovou atmosférou a napätím. Akonáhle však diváctvo do inštalácie vstúpi a zmení fokus, celok sa začne rozpadáť na autonómne detaily a materiálové mikro-príbehy. Tento dvojaký režim vnímania (celok vs. detail) je dramaturgicky zvládnutý výborne. Autor dokáže udržať formálnu stabilitu celej architektúry aj napriek tomu, že pracuje s

veľkou škálou objektov, materiálov a tým pádom aj s veľkou škálou ich možného významu. Je to "prostredie" mnohých príbehov a stretnutí. Nechcem v tomto oponentskom posudku rozpisovať jednotlivé časti (aj z dôvodu, že som ich fyzicky nezažil) inštalácie. Skôr by som chcel poukázať na Vojtěcha ako citlivého pozorovateľa aj citlivého zberateľa, ktorý nás vie zviešť aj zmiasť zároveň. Cez obyčajný kliniec dokáže obnažiť svoju osobnú aj rodinnú mytológiu a spojiť ju do pôsobivého celku.

Napriek nesporným kvalitám sa v práci objavuje isté riziko. Autor vo svojom texte a samo-rozhovore operuje s veľmi silnými literárnymi naratívmi (príbeh prababičkinho hrnčeka, rodinné dedičstvo, stretnutie so zajacom). Vystáva otázka, či vizuálna artikulácia objektov v priestore dokáže obstáť sama o sebe, bez verbálnej barličky týchto mikro-príbehov.

Oceňujem autorov otvorený a triezvy pohľad na ekonomickú realitu mladého umelca a jeho vedomé rozhodnutie expandovať mimo-galerijný priestor do sféry architektúry a verejného priestoru, čo z jeho tvorby robí nielen estetické, ale aj sociálne gesto.

Otázky k obhajobe:

1. V inštalácii výrazne pracujete s naratívom. Je pre Vás dôležité jeho čítanie v jednotlivých častiach diela, alebo Vám ide o čítanie ako celku?
2. Vo svojej obhajobe spomínate vplyv Márie Bartuszovej. V čom konkrétne vidíte paralelu medzi Bartuszovej haptickou krehkosťou a Vaším prístupom k pretaveniu hrdzavých klinčov do sklárskej formy?

Záver a klasifikácia:

Vojtěch Hlaváček predložil komplexnú, remeselne excelentne zvládnutú a vnútorne konzistentnú diplomovú prácu, ktorá demonštruje jeho pripravenosť pre samostatnú umeleckú prax.

Prácu **odporúčam k obhajobe** a navrhujem hodnotenie:

A – výborne

V Bratislave, dňa 29. mája 2026

.....

Mgr. art. Jaroslav Kyša, ArtD.

oponent diplomovej práce